

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Návrh pořadu 43. schůze Poslanecké sněmovny

Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k možným
snahám o ovlivňování policejního vyšetřování v souvislosti s kauzou
CASA

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 43. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 18. července 2012

Obsah:

Strana:

18. července 2012

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 1254).

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	4
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	7
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	10
Řeč poslance Jeronýma Tejce	13
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	16
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	19
Řeč poslance Radka Johna	19

Pořad schůze nebyl schválen.

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 43. schůzi Poslanecké sněmovny, vítám vás na ní a oznamuji vám, že schůzi jsem svolala podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 50 poslanců. Pozvánka vám byla rozdána prostřednictvím poslaneckých klubů dne 13. července 2012.

Nejprve vás požádám, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak bylo řečeno na předchozí schůzi, tedy 42., dnes dopoledne.

Jako první úkol je před námi určení dvou ověřovatelů této schůze. Ještě přivolávám naše kolegy do sněmovny, abychom o návrhu na ověřovatele mohli hlasovat.

Zatím oznámím, že je navrženo, abychom určili za ověřovatele pana poslance Františka Laudáta a pana poslance Jiřího Petřů. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na určení ověřovatelů? Jiný návrh na ověřovatele není. Budeme tedy hlasovat o těch dvou jménech. Mezitím, než přijdou kolegové, oznamuji, že pan kolega Marek Šnajdr má náhradní kartu č. 52.

Takže navrženo je, aby ověřovateli schůze byli pan poslanec František Laudát a pan poslanec Jiří Petřů.

Zahajuji hlasování číslo 1. Táhzi se, kdo souhlasí s tím, aby se tito jmenovaní stali ověřovateli 43. schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 1 – přítomno 146, pro 133, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 43. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Františka Laudáta a pana poslance Jiřího Petřů.

Nyní k omlouvám. O omluvě své neúčasti na tomto jednání požádali – protože se změnil ten seznam proti dopolednímu, tak musím přečíst ty omluvy nové – tito poslanci: Pavel Bém – osobní důvody, Jiří Besser – zdravotní důvody, Jan Bureš – osobní důvody, Václav Cempírek – osobní důvody, Josef Dobeš – osobní důvody, Václav Horáček – rodinné důvody, Václav Klučka – zdravotní důvody, Jaroslav Krupka – neuvádí důvod, Pavol Lukša – rodinné důvody, Alfréd Michalík – zdravotní důvody, Josef Novotný ml. – osobní důvody, Jiří Paroubek – osobní důvody, Petr Skokan – osobní důvody, Pavel Staněk – zdravotní důvody, Jaroslav Škárka – neuvádí důvod, Jiří Šlégr – osobní důvody a David Vodrážka – též osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají pan ministr Kamil Jankovský – pracovní důvody a pan ministr Karel Schwarzenberg – pracovní důvody.

Pan poslanec Paroubek ruší svou omluvu, je zde a má náhradní kartu č. 51. To byly omluvy.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 43. schůze. Znovu připomínám, že návrh je uveden na pozvánce. Připomenu též, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednání v řádu Poslanecké sněmovny rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu, rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad schůze.

Jako první se ke zdůvodnění tohoto návrhu pořadu schůze přihlásila paní předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných Kateřina Klasnová. Prosím. Současně prosím o klid v jednací sále.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předstupuji před vás s požadavkem Věcí veřejných a také sociální demokracie a klubu KSČM na schválení mimořádné schůze, resp. na ustavení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k možným snahám o ovlivňování policejního vyšetřování v souvislosti s kauzou CASA.

Podnětem k návrhu na zřízení vyšetřovací komise –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní předsedkyně, já ještě jednou požádám všechny členy Sněmovny, aby zasedli do svých lavic, přerušili hovory, které se netýkají této věci, převedli je mimo jednací síň a věnovali pozornost pouze paní předsedkyni Klasnové, které bylo uděleno slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji, paní předsedající. Podnětem k návrhu na zřízení vyšetřovací komise jsou veřejné výroky a telefonáty ministra financí Miroslava Kalouska na adresu orgánu činného v trestním řízení, příslušného policejního orgánu, jakož i na adresu Policie České republiky, resp. policejního prezidenta Petra Lessyho, jimiž by mohlo být ovlivněno policejní vyšetřování vedené v souvislosti s okolnostmi nákupu vojenských letounů CASA.

Jsem přesvědčena, že požadavek na svolání tohoto mimořádného vyšetřovacího orgánu je nejen plně legitimní, ale také plně žádoucí. A to nejen proto, že spor mezi složkami moci výkonné má z Ústavy České republiky posuzovat Poslanecká sněmovna, že dolní komoře českého Parlamentu vkládá Ústava do rukou kontrolní pravomoc vůči moci výkonné, právo posuzovat chování vlády jako celku, ale i jednotlivých ministerstev a státních úředníků. A také proto, že sněmovní vyšetřovací komise bude, jak doufám, zcela nezávislým orgánem.

Generální inspekce bezpečnostních sborů bude na základě nepřilíš standardního podnětu šetřit pouze příslušníky Policie České republiky.

Navíc nejsem po jednání bezpečnostního výboru, jehož jsem se zúčastnila, přesvědčena o nezávislosti tohoto nedávno zřízeného kontrolního orgánu a garancích nezneužití této k odstranění nepohodných aktivních policistů, včetně policejního prezidenta. Chci věřit, že členové Generální inspekce bezpečnostních sborů budou věc šetřit profesionálně a v souladu se svou přísahou, přesto se minimálně v osobě Ivana Bílka obávám jisté tendenčnosti. Kromě toho bude Generální inspekce bezpečnostních sborů vyšetřovat i to, kdo sdělil médiím, že ministr financí volal vyšetřovateli nákupu letounů CASA, přičemž vyšetřovatel Mazánek tento hovor vnímal jako nepřipustný nátlak.

Vyšetřování jsou tedy nyní policisté, kterým volal ministr financí Miroslav Kalousek. Ale kdo vyšetří, proč jim ministr Kalousek volal, co říkal, zda překročil hranici svých pravomocí a kompetencí, zda překročil hranici své politické odpovědnosti, zda se skutečně dopustil nátlaku a výhrůžek, tak jak tomu mohou nasvědčovat výroky ministra v médiích i zde na plénu Poslanecké sněmovny? Právě toto by měla vyšetřit nezávislá sněmovní komise, po jejímž vzniku voláme.

Tedy nikoliv nákup letounů CASA a to, zda byly letouny CASA předraženy a jaká vznikla škoda České republiky. To je výhradní práce policie a soudu. Ale právě to, zda je zaručen nezávislý výkon Policie České republiky, to, zda nedochází k politickému nátlaku. Na stranu nikoliv policejního prezidenta, ale nezávislosti policie se dnes postavil i prezident České republiky. Útoky nesmějí pokračovat, uvedl dnes prezident Václav Klaus.

Já se obávám, že ministr financí cíleně destabilizuje bezpečnostní sbor, nectí profesní a politickou neutralitu a zpochybňuje elementární principy právního státu, když jako vrcholový politik neuznává logiku dělení moci a nezávislost vyšetřovacích orgánů.

Ministr financí svými nepřipustnými a opakovanými slovními atakami na adresu vyšetřovacích orgánů, policejního sboru jako celku, ale i na systém státního zastupitelství překračuje přípustné ministerské pravomoci a nenávratně ztratil svou vládní autoritu, což zjevně nevádí premiéru Petru Nečasovi. Ostatně proto také je dnes svolána mimořádná schůze, kde se bude vyslovovat Poslanecká sněmovna k nedůvěře vládě.

Zákonodárná moc skrze Sněmovnu má hlídat exekutivu. Bezpečnostní výbor Sněmovny již doporučil premiérovi, aby ministra financí odvolal z funkce člena vlády. Toto doporučení premiér ignoruje. Pokud by však ministrův nepřijatelný politický nátlak na policejní důstojníky potvrdila nezávislá sněmovní vyšetřovací komise, premiér by už rozhodnutí dolní komory ignorovat nemohl.

Podotýkám, že pokud dnes bude schválen program mimořádné schůze, navrhuje, aby se členy vyšetřovací komise stali zástupci všech

poslaneckých klubů, a to buď v paritním, nebo v poměrném zastoupení, tak, jak rozhodne vůle většiny zde v Poslanecké sněmovně. Zastoupena tedy bude i strana TOP 09, která se teď bije za svoje členy, jak Vlastu Parkanovou, tak Miroslava Kalouska a jeho zpochybňování policejní činnosti, přestože jen před několika málo týdny policii chválila za její práci. "Lidé se přestávají bát vrchního státního zmetáčství, začínají se věci skutečně šetřit, státní zástupci začínají konat a policie se nebojí šetřit a vyšetřit. Dostáváme se na úroveň standardní demokracie a kéž by těch kauz tímto způsobem vyšlo najevo ještě víc. Kéž by každý politik, včetně mě, měl strach cokoli takového učinit." Toto jsou slova předsedy klubu TOP 09 Petra Gazdíka z 22 května.

Co se mezitím stalo? Vyšetřovat opozičního poslance Davida Ratha bylo správné? Vyšetřovat Vlastu Parkanovou nikoli? Ale i ODS, jejíž předseda a zároveň ministrův předseda považuje nyní policejního prezidenta za politického aktivistu jen proto, že policejní prezident Lessy vybízí své policejní kolegy k tomu, aby nepodlehli žádným politickým tlakům, se po zatčení Ratha z práce policie radovala. Toto jsou slova místopředsedkyně Miroslavy Němcové: "Tady funguje ta důležitá součást státu, která se nezastaví před žádnou vrstvou, tedy ani před politickou, a dosáhne až tam, kam dosáhnout má. Policie funguje a nikdo jí nebrání v tom, aby odhalovala zločiny i v těch nejvyšších patrech."

Opět, ptám se: Vyšetřovat Ratha, ale i další bylo správné, vyšetřovat kauzu CASA nikoli? A co se mělo stát s policejními vyšetřovateli za těch pár týdnů, které dělí kauzy středočeského exhejtmana a lidovecké exministrny obrany? Tehdy pracovali správně, zatímco dnes ministr financí mluví o policejní šikaně a premiér mu to toleruje?

Ale zpět k meritu věci. Všichni, policisté, politici i celá široká veřejnost, máme právo vědět, zda Miroslav Kalousek ovlivňoval a zastrašoval policejní důstojníky. Na to ovšem šetření Generální inspekce bezpečnostních sborů neodpoví. Skrze ustavení sněmovního vyšetřovacího orgánu máme možnost demonstrovat pevnou vůli celou věc řádně prošetřit, vyvodit z ní jasné závěry a odpovědnost jedince i celé vlády. Proto musí vzniknout mimořádná parlamentní komise. Proto prosím vás všechny, abyste podpořili nejprve program mimořádné schůze a následně zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní předsedkyni Kateřině Klasnové. Dále mě požádal o slovo pan ministr financí Miroslav Kalousek a poté s přednostním právem pan místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, paní předsedkyně.

Dámy a pánové, dovoluji, abych se vám svěřil se svým přesvědčením, že není zcela nezbytné ustanovovat vyšetřovací komisi na něco, co můžeme zjistit tady a teď. Je to minimálně rychlejší a zcela určitě méně nákladné.

Já dobře vím, co jsem říkal, koneckonců, neříkal jsem to osamoceny, když jsem hovořil s panem policejním prezidentem. Mám na to i příslušné svědecké výpovědi. Ale chápu, že pro některé z vás to nemusí být dostatečný důvod nebo dostatečně věrohodné. Byť si myslím, že by mělo být, ale musím se smířit s tím, že není. Druhý bod je logický úsudek každého z nás, který už nespočívá v tvrzení Miroslava Kalouska proti tvrzení policejního prezidenta Petra Lessyho, ale jeho vlastní rozpory v tom, co říkal na bezpečnostním výboru. Pracovně bych řekl verze Lessy I kontra verze Lessy II.

Pan policejní prezident se dopustil tvrzení, ve kterých tvrdil, že jsem se dopustil vět, které kdybych skutečně řekl, jako že jsem je neřekl, ale kdybych je skutečně řekl, pak by se nedaly vykládat jinak než jako hrubé vyhrožování a zastrašování, nátlak a ovlivňování vyšetřování. Také když ty věty pan policejní prezident vypustil z úst, tak do hodiny to takto bylo na všech serverech, že ministr financí vyhrožoval, že ministr financí zastrašoval, a druhý den to bylo také ve všech novinách. Nicméně ještě ten večer a druhý den na zasedání bezpečnostního výboru na otázku, proč pan policejní prezident tuto otázku neřešil, odpověděl, že si můj telefonát vyhodnotil tak, že nedošlo k žádnému nátlaku, že nedošlo k žádnému ovlivňování vyšetřování ani k přestupku, natožpak trestnému činu, tak proč by něco znamenával.

To znamená: Buď se něco stalo a pak zcela oprávněně vznikla skandalizace Miroslava Kalouska, verze Lessy I. Anebo se nic nestalo, verze Lessy II, a potom proč ten cirkus? Ty dvě verze se mezi sebou vzájemně liší. Nevím, která z nich se dá obhajovat na detektoru lži. Předpokládám, že ne obě dvě současně, to byl detektor zkratoval a příslušná osoba by mohla být přehráta z elektrického šoku.

Nicméně dokážu pochopit, že ani tvrzení Lessy I proti tvrzení Lessy II některým z vás nemusí stačit. Proto vám chci nabídnout jako zcela definitivní a nezpochybnitelný argument, kdo mluvil, či nemluvil na bezpečnostní výboru pravdu, tvrzení pana policejního prezidenta na straně jedné a listinné dokumenty s čísly jednacími na straně druhé, které zcela popírají jeho slova.

Jestli dovolíte, velmi stručně připomenu úryvek z toho, jak rozhovor probíhal. Říkal jsem na bezpečnostním výboru, že poté co jsem položil panu prezidentu zdvořilou otázku a dostal jsem zdvořilou odpověď – potud mluvíme oba dva stejně – pokračoval ten hovor tak, že pan prezident říkal:

"A když už vás mám na drátě, vy jste nám loni pomohl s těmi passaty, já bych letos potřeboval pomoci zase." A já jsem se ptal, v jakém objemu, a pan prezident říkal zhruba do 20 mil. korun.

Pan policejní prezident tento skutečný průběh hovoru zcela vášnivě popřel. Popřel ho mnohokrát. Řekl, že o passatech mezi námi nepadlo jedno jediné slovo. A jako hlavní argument na podporu – on na rozdíl ode mě nemá svědky, nicméně prosím jako hlavní argument na podporu říkal a opakovaně říkal jak na bezpečnostním výboru, tak do sdělovacích prostředků: Dotaci na passaty dostali jsme v loňském roce, v letošním roce jsme plně satureováni. Nevidím jediný důvod, proč bych si měl říci o jednu korunu na passaty. Mojí prioritou jsou mzdové prostředky, já na passaty nic nechtl a nechci a neexistuje, opakovaně zdůrazňoval, neexistuje žádný dokument ani podnět ani na Policejním prezidiu ani na Ministerstvu vnitra, že bych snad nějaké prostředky na passaty potřeboval. Myslím, že jsme to slyšeli všichni. Všichni mnohokrát, veřejnost také mnohokrát, protože z tohoto tvrzení učinil pan policejní prezident přímo páteř své argumentace.

Tolik jeho tvrzení ověřitelné ze zápisu bezpečnostního výboru a z mnoha mediálních vystoupení, ze kterých existují záznamy. Tolik tvrzení policejního prezidenta.

A nyní, prosím pěkně, fakta. V této složce jsou celkem čtyři dokumenty s čísly jednacími a s příslušnými podpisy s následujícími daty a v následujícím pořadí. 27. ledna 2012 po rozepsání schváleného rozpočtu na tento rok píše policejní prezident Petr Lessy ministru vnitra Kubicemu žádost o zajištění mimořádných prostředků ve výši 94,700 mil. korun v souvislosti se schválenou vládní strategií bezpečnosti silničního provozu. Tyto prostředky rozepisuje tak, že 77 mil. požaduje na obnovu technických prostředků určených pro kontrolu dodržování rychlostních limitů a 17,7 mil. korun požaduje na efektivní využívání speciálně upravených vozidel Volkswagen Passat zařazených v pracovním týmu Auto-team. O mzdových prostředcích pro policisty tam není ani slovo, zatímco o passatech je tam slov mnoho včetně částky, která odpovídá oné žádosti policejního prezidenta zhruba do 20 mil. korun.

Tento dopis policejního prezidenta na ministra vnitra Kubiceho je doprovázen přílohou, kde policejní prezident navrhuje ministru vnitra text dopisu, kterým se má ministr vnitra obrátit na ministra financí Miroslava Kalouska a požádat o oněch 94 mil. korun, 77 + 17,7 na vozidla Passat. To je druhý dokument.

Třetí dokument je dopis ministra vnitra Kubiceho z 11. května 2012, kde ministr vnitra Jan Kubice skutečně píše ministru financí žádost o zajištění mimořádných prostředků ve výši 94,7, z nichž 17,7 má být určeno na vozidla Passat.

A konečně 24. května 2012 ministr financí Miroslav Kalousek odepisuje ministru vnitra Janu Kubicemu, že je mu velmi líto, ale že ve stávající situaci nevidí prostor pro navýšení rozpočtové kapitoly Ministerstva vnitra a že této žádosti nemůže vyhovět.

Prosím, zopakují. Pan policejní prezident na půdě Poslanecké sněmovny i do sdělovacích prostředků opakoval, že nevidí jediný důvod, proč by si měl říct o jednu korunu na vozidla Passat. Nejenom že si řekl, on si napsal, a když to napsal, tak to také podepsal. Opakuji, že pan policejní prezident opakovaně tvrdil, že neexistuje žádný dokument, žádný podnět, který by svědčil o tom, že by snad na vozidla Passat požadoval nějaké prostředky. Opakuji, že tyto dokumenty existují čtyři a že je dám k dispozici zástupcům všech poslaneckých klubů a členům jejich bezpečnostního výboru. Promiňte, prosím, napiji se. (Ministr pije.)

Těžko bychom tedy hledali pádnější argument, že policejní prezident zcela objektivně klame a nemluví pravdu. (Veselost v levé části sálu.) Není to tvrzení Miroslava Kalouska proti tvrzení Petra Lessyho. Je to tvrzení Petra Lessyho na půdě této Sněmovny a do sdělovacích prostředků na straně jedné a dokumenty s čísly jednacími, s podpisy evidovanými v poště Policejního prezidia, Ministerstva vnitra a Ministerstva financí na straně druhé. Domnívám se, že ve světle těchto skutečností je příběh celkem krystalicky jasný.

Chápu policejního prezidenta, který se na konci května dozvěděl, že jeho žádost o mimořádné finanční prostředky je zamítnuta. A když pět týdnů poté měl skutečně na drátě ministra financí, zkusil to znovu, ne už v objemu oněch 94 mil., ale v onom objemu necelých 20 alespoň na ty jeho milované passaty. Ono mu to také skutečně málem vyšlo, protože necelých 20 není 94,7 a passaty si zaslouží zvláštní pozornost už jenom proto, že jsou poměrně významným zdrojem příjmů z pokut.

V následujících šesti dnech však pan policejní prezident, a obávám se, že nikoliv sám, přišel na to, že možná bude pro něj mnohem výhodnější, aby místo zajištění prostředků pro Policii České republiky použil těchto telefonátů ke skandalizaci člena vlády, jeho politické strany, a tím vlády jako celku. A tak došlo k onomu inscenovanému představení na půdě bezpečnostního výboru, kdy předem určení herci pokládali předem domluvené otázky a pan policejní prezident odpovídal předem domluvené odpovědi. Odpovědi, které se absolutně liší od objektivní a písemně doložitelné skutečnosti.

Mohu k tomu udělat dvě poznámky. Za prvé, dámy a pánové, opravdu nemusíte zjišťovat, kdo nemluvil na půdě bezpečnostního výboru pravdu, že policejní prezident mnohokrát opakoval, že žádné peníze na passaty nechtl a nechce. A že neexistuje žádný podnět ani dokument, to přece všichni víte. Já vám teď ty dokumenty předám. Pravdu nemluvil policejní prezident.

Druhá poznámka je pro mě poněkud trpčící. Já jsem vždy měl sociální demokracii za politickou stranu, se kterou máme poněkud odlišné – nebo výrazně odlišné – názory na přerozdělovací mechanismy ve společnosti, nicméně skutečnost, že někteří, netvrdím, že všichni, ale že někteří sociální demokraté převzali bártovsko-morozovské manýry (výkřiky smíchu zleva), že pro některé sociální demokraty je politický styl pana poslance Skokana natolik přitažlivý, že ho převzali, to je pro mě asi tak to největší zklamání sezóny. Ale to je prosím pěkně věcí sociální demokracie, nikoliv mojí.

Dovolte mi ještě jednu stručnou poznámku k oněm výroky, které jsou mi vyčítány. Chtěl bych všechny ujistit, že mé výroky, byť někdy expresivní, nikdy nebyly namířeny na policejní sbor jako celek, ale na policejní důstojníky, kteří vědomě klamou a dopouštějí se provokací. A dovolím si položit řečnickou otázku. Kdo poškozuje Policii České republiky více? Ten, kdo argumentuje, a je-li potřeba, dokáže to doložit i svědky a písemnou dokumentací? Anebo ten policejní důstojník, který si dobré jméno policejního sboru bere jako rukojmí k tomu, aby se dopouštěl nepravdivých tvrzení a politicky motivovaných provokací? Odpověď na tuto otázku ponechám na vás a na vašem úsudku. V každém případě platí, že nemusíte vyšetřovat, kdo na bezpečnostním výboru a do sdělovacích prostředků nemluvil pravdu. Pravdu opravdu nemluvil pan policejní prezident a zde jsou pro to nepochybnitelné důkazy. (Potlesk zprava. Ministr financí rozdává materiály poslancům.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím pana místopředsedu Sněmovny Lubomíra Zaorálka.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já vám přeji dobré odpoledne, dámy a pánové, kolegové. Vlastně už od rána slyším takové ty fanfáry, které ohlašují, že pan ministr Kalousek přijde dnes na Sněmovně se senzačními odhaleními, která vrhnou zcela jiné světlo, a kdo jsme schopni logicky myslet, tak najednou pochopíme, o co v celé kauze jde. Tak mi dovolte říci, že pan ministr nepředvedl nic jiného než to, že je dnes skutečně poměrně vypracovaným mistrem v té takzvané technice odkloňování.

On odkloňuje jako nikdo druhý. Pan ministr to předvedl už v případě kauzy Vlasty Parkanové. Tam celou společnost celé dny tak masivně přesvědčoval, že obvinění Vlasty Parkanové je založené na tom, že nepředložila znalecký posudek, který měla údajně povinnost předložit, až všichni začali zapomínat a uvěřili, že vlastně šlo o nějaký znalecký posudek, a ne ve skutečnosti o to, že měla zajistit přiměřenou cenu. (Potlesk jednoho poslance z řad sociální demokracie.)

Takže já jenom chci říct, že už jsme zažili tuto strategii pana Kalouska jednou, kdy nám tady celé dny, hodiny, opakuje... dokonce dneska nás na to půl dne připravoval, že nám něco takového zásadního sdělí, co si budeme muset pamatovat. Budeme si to muset pamatovat, pokud chceme opravdu zapomenout na to, o co v této kauze, kterou máme projednávat, ve skutečnosti jde. (Potlesk jednoho poslance z řad sociální demokracie.)

Tak dovolte mi, abych vás po tomhle extempore pana Kalouska, které nás poměrně zdrželo, vrátil k tomu, o co se jedná. Co je prosím předmětem odklonění, které nyní předvádí pan ministr Kalousek. To je to první, co je třeba si uvědomit. Tentokrát to odklonění se týká toho, že tady neprojednáváme kauzu, která se týká Miroslava Kalouska, ale kauzu, která se týká policejního prezidenta Lessyho. To je to základní odklonění, které se tu má udát.

A já řeknu rovnou, že já tady nejsem teď proto, abych tady dělal nějakého soudce. Já se chci pouze připojit k žádosti o vznik vyšetřovací komise, protože já rozhodně nejsem ten, který tady dneska bude dávat dobrozdání, vůbec si na to netroufám a nemám v tom žádný černobílý názor. A nesloužím žádné klíce, jak říká pan ministr Kalousek, ani žádné bártovsko-morozovské ani žádné jiné. Já dokonce jsem člověk, který je kritický k současné policii. Já vůbec tady nejsem proto, abych teď někoho hájil. A tohle teď podle mě ani není na nás v téhle Sněmovně. Já bych naopak tady mohl mluvit o tom, že se mi třeba na současné policii leccos nelíbí. Já třeba nejsem spokojen s tím, jak se vyšetřovala kauza Opencard, ve které nakonec byl vyšetřován ten, který začal spolupracovat s policií. Mně se nelíbí, jak se vyšetřovala kauza ProMoPro policií. Nevím, proč tam byl šanován ministr, pan Novák a Dalík a další. Já vůbec nevím, proč se neřeší věci, které se týkají Ministerstva dopravy a bývalého ministra Řebíčka, vícepráce navyšující cenu o 200 % bez tendru. To všechno jsou věci, které podle mě měla policie už dávno řešit. A nebudu mluvit o prezidentských milostech, kauzách, kde si taky myslím, že policie ty věci založila podezřele snadno. A odpověď, kterou jsem dostal od pana ministra, pana prezidenta, je podle mě naprosto nedostačující.

Takže já tady vůbec nevystupuji jako nějaký jednoduchý obhájce policie. Ale přátelé, jedna věc je, že jsem kritický k policii a že dneska mám pochyby o tom, že tam panuje princip padni komu padni, a jiná věc je, jestli jsme tady svědky v posledních dnech toho kobercového náletu pana ministra Kalouska na současnou policii. Kobercového náletu, který shodou okolností není spojen jenom s ním, protože on byl vlastně uveden už výrokem premiéra o partě plukovníků, ale který potom pan ministr rozjel způsobem, kdy mluvil o estébáckých praktikách, o gestapáckých metodách, o policejní zvůli a o tom, že někteří jsou obětí policejní perzekuce. Chápete, to, co je ten předmět, kterým se tady zabýváme, je to, že v civil-

zovaném státě není možné, aby ministr podnikl frontální útok na policii v kauze, která se ho bezprostředně dotýká, a ve které je dokonce v několikánásobném konfliktu zájmů, protože jsou tam osoby – opakovaně –, které jsou jemu blízké! V civilizovaném státě není možné, aby politik na této úrovni zasahoval do vyšetřování. A telefonoval! Třeba vyšetřujícím nebo policejnímu prezidentovi. Takovýto zásah politika na takové úrovni měl být okamžitě řešen premiérem tím, že ten ministr měl být odvolán. Žádná jiná odpověď není!

Víte, docela zábavné bylo to, co předvedl pan ministr Kalousek, když řekl, že to bude řešit Generální inspekce bezpečnostních sborů. To je výborný nápad. Pokud vím, tak Generální inspekce nemůže šetřit pana Kalouska. To je přesně ta odkloňovací metoda. Je třeba to zadat někomu, kdo bude vyšetřovat někoho úplně jiného – na koho řekneme, že je problém. (Potlesk z řad sociální demokracie a Věcí veřejných.)

Jestli v této zemi připustíme to, že ministr může zasahovat do vyšetřování, tak to tady bude Palermo. Opravdové Palermo. A jestliže premiér nereagoval na usnesení bezpečnostního výboru, které mu jasně řeklo, že má odvolat ministra Kalouska, tak my jako opozice postupujeme dále.

Co v této chvíli můžeme dělat? Navrhnout nebo podpořit návrh na vyšetřovací komisi. Proč? Všechny tady ty papíry, co tady pan Kalousek ukazuje... ať je dá té vyšetřovací komisi. Ať je to cokoliv. Ne bezpečnostní výbor, jak jsem slyšel, že pan Kalousek... on má talent na to mít nesmyslné nápady, které celou věc zahrávají do autu. Jediné, co má nyní smysl, je, aby ty své papíry, které nám tady tak snaživě rozdává, šly na tu vyšetřovací komisi. Ta ať se zabývá tím, co se odehrálo. Víte, že pan Mazánek sepsal písemný zápis. Ta komise se s tím může seznámit, tam se mohou všichni zabývat tím, co měl pan Kalousek na srdci, pokud to shledají za důležité.

Ale já vás ujišťuji, že podstatné není to, co bylo obsahem těch telefonických rozhovorů, kdo lhal nebo nelhal, to je to, co nám tady pan Kalousek vnucuje jako hlavní téma. Podle mě podstatné je něco jiného. A to je to podle mě, co bude to základní, k čemu by vyšetřovací komise měla směřovat. Jestliže se prostě potvrdí to, co se tady rysuje, že ministr takovýmto způsobem vstupoval do vyšetřování kauzy, telefonoval lidem, kterým nemá co telefonovat, tak já jsem přesvědčen, že já pak mám podezření, že mohlo dojít i k trestnému činu. Trestný čin, který se dá klasifikovat tak, že jen telefonování bez ohledu na obsah, bez ohledu na to, jestli jste – pane ministře – mluvil o traktorech nebo passatech nebo čemkoliv jiném, telefonování mohu chápat jako pokus či přípravu zneužití pravomoci úřední osoby. (Potlesk jednoho poslance z řad sociální demokracie.) Anebo přečin vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci. Pokud vyšetřovací komise pak dospěje k závěru, že se to týká těchto činů i trest-

ných, tak z toho může učinit příslušné závěry. Vyšetřovací komise má k tomu všechny možné nástroje a může podat i oznámení. To je smysl toho návrhu. A já bych byl rád, kdybychom se nenechali odlákat panem ministrem k debatě o tom, kam to chce odklonit, a bavili se o tom, co je skutečně podstatou věci. A to je skutečně ne policejní prezident, ne nějaké passaty, ale je to ministr Kalousek a jeho chování v posledních dnech! (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde přihláška pana poslance Jeronýma Tejce, potom pana poslance Bohuslava Sobotky. Prosim, pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, pan ministr Kalousek nám tady řekl pohled ze svého úhlu a řekl nám, jaké důkazy pro to má. Já myslím, že je potřeba si to přečíst přesně. A když se podívám na zápis z jednání výboru pro bezpečnost 13. 7., tak budu citovat pana ministra Kalouska: "Tak jsem mu říkal, kolik by to asi bylo. Pan policejní prezident říkal, že zhruba 20 mil. korun. A já jsem říkal, že se poradím a ozvu se mu. Tak jsem se poradil a skutečně asi, já nevím, za dvacet minut, za půl hodiny, jsem mu volal a říkal jsem – ano, myslím, že by to šlo, napište mi prosím dopis."

Já myslím, že tady jsou taky zjevné rozpory. Tak 4. července ministr říká, že by to snad šlo, že mu má napsat pan policejní prezident dopis. Ale přitom ten dopis je datován už 24. května a říká v něm ministr financí, že to nejde. Tak jak to funguje na Ministerstvu financí? Oficiální žádost je zamítnuta, ale pak pan ministr říká, že by to snad šlo, že mu má napsat policejní prezident dopis. Já myslím, že to je ukázka toho, že vždy na každý písemný dokument se můžeme dívat ze dvou úhlů. Já bych například nepovažoval za logické, že se policejní prezident ptá na možnost získat další prostředky, když oficiálně požádal a oficiálně bylo zamítnuto měsíc předtím a volal by, resp. využil by toho hovoru s panem ministrem Kalouskem až měsíc nebo více poté.

Ale to není to nejpodstatnější. To podstatné, co tady bylo zmíněno, je, že policejní prezident má nějakou verzi římská jedna a verzi římská dvě. A já myslím, že je potřeba, abychom si tady přesně odcitovali vystoupení jak mně jako poslance, který se ptal, tak policejního prezidenta především z jednání výboru 12. 7., tedy jednání výboru, kde nebyla přítomnost televizních kamer.

Já jsem tady byl obviněn, určitě pan Kalousek řekne, že jsem se k tomu sám přihlásil, ale kdo jiný by se k tomu měl přihlásit než ten, který kladl otázku, že se jedná o jakési spiknutí. Já myslím, že není třeba být paranoidní, není třeba za vším vidět spiknutí – tu za obviněním Vlasty

Parkanové stojí kmotři, tu za otázkou stojí kdosi jiný, než kdo ji pokládá, a já myslím, že je potřeba se dívat na obsah.

Já jsem se tehdy zeptal nejen policejního prezidenta, ale i ministra vnitra, a dovolím si citovat skutečně část té otázky, která zazněla: Na pana policejního prezidenta mám také konkrétní otázky, a to za prvé: Jak pan policejní prezident tuto věc vnímá, tedy myslím zejména tu věc, která se odehrála tady ve středu, den předtím, kdy Miroslav Kalousek tady podle mého názoru velmi brutálně atakoval policii, a především zda on na základě kontrol, šetření a informací, které má, zaznamenal kdykoliv v posledních týdnech jakékoliv snahy o ovlivňování ze strany politiků v různých kauzách, ale především v kauze CASA a především panem Miroslavem Kalouskem. To znamená, já bych rád od pana policejního prezidenta slyšel, zda je, či není pravdou to, co se dozvídáme z Reflexu a z jiných médií, že došlo k nátlaku a ke schůzkám na ÚOKFK, zda došlo, či nedošlo podle informací pana policejního prezidenta k tomu, že pan Mazánek volal, nebo mu bylo voláno Miroslavem Kalouskem, jaké z toho vyvodil závěry a také zda má povědomost o tom, zda pan ministr Kalousek volal komukoliv jinému z vysokých představitelů policie či Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality. To jsou mé otázky, které bych rád zodpověděl, bylo-li by možné takto jako předkladatel o to zdvořile požádat jak pana ministra, tak pana policejního prezidenta.

A účel té otázky byl jasný. Mně se nelíbí, že se neustále dozvídáme z médií, kdo komu volal, kdo koho navštívil, kdo koho ovlivňoval. Já jsem chtěl, aby pokud policejní prezident nebo ministr vnitra mají jakoukoliv povědomost o těchto atacích, nechť to sdělí výboru pro bezpečnost, nechť se ta věc otevře a může se řešit, protože neustálé úniky, tu účelové, tu neúčelové, rozhodně neprospívají policii a její důvěryhodnosti.

A tehdy pan policejní prezident mj. řekl: Vzhledem k tomu, že tady nechci nic zakrývat tak opravdu ještě 4. 7. 2012 jsem já osobně měl telefonát od pana ministra financí. Upřesním to. Byly to tři telefonáty během hodiny, kdy jsem opravdu s ním odmítl jednat na téma CASA. Jednak mi to nepřisluší, nejsem policejním orgánem, a jednak i znovu jsem si to vyslechl, tyto výčitky na adresu Policie České republiky a nevhodné výrazy, které vyústily opravdu v ukončení tohoto prvního hovoru, který byl v 16.18 hodin 4. 7., protože tím, že nám bylo naznačováno, že budeme všichni odstíhání ve velmi krátké době, jsem panu ministrovi opravdu sdělil, že tyto výroky opravdu nejsou velmi vhodné a že se opravdu tímto nenecháme zastrašit. Pan ministr potom ještě dvakrát volal. Na závěr se jaksi za výroky, že to tak myslel, se v podstatě mírnil a poprosil, abychom to nebrali osobně.

To je asi k tomu, co se událo v posledních hodinách kolem kauzy CASA. Jinak já to jenom uzavřu. Šetření kauzy CASA pokračuje, pokračuje na-

dále a opravdu tady zdůrazňuji, že policie tady není od toho, aby sdělovala někomu vinu, či nevinu. Jedná se pouze o další fázi trestního řízení, o které by požádala, u kterého je nutný souhlas pro vydání osoby, která má být obviněna, aby mohla uplatnit veškerá svoje práva na obhajobu a další a další včetně znaleckých posudků.

Na to konto ještě proběhly dotazy. Upřesním, že prvotní odpovědi policejního prezidenta na jednání výboru dvanáctého předchází více než jedna stránka, než se pan policejní prezident dostal k odpovědi na otázku, kterou jsem teď právě četl.

A dovolím si ještě, aby bylo jasné, že policejní prezident necouval a neměnil svou výpověď následně v médiích, tak jak se to někteří snažili dezinterpretovat, ještě uvést některé odpovědi na některé otázky:

Policejní prezident musí být osoba odolná, takže jsem to vyhodnotil a hned jsem panu ministrovi financí říkal, že tento tón našeho hovoru by neměl být. Proto následovaly ještě další dva v rozpětí třiceti minut. Takže opravdu na svou osobu jsem to nebral, ale vzal jsem to jako velmi nevhodná slova, protože si myslím, abychom si tady v roce 2012 opravdu ve vyspělé demokratické společnosti, za kterou se tady považujeme, při nezávislosti policie říkali, jestli tady bude někdo odstíhán, nebo ne. To nejsou úplně ta nejlepší slova, která by měla být volena. Ale určitě jsem se tím nenechal nijak ovlivnit.

Pak tady pan policejní prezident ještě popisuje, to je myslím také podstatné, to, že neučinil úřední záznam, a odpovídá: Vzhledem k tomu, že já nemám statut policejního orgánu ani jsem se necítil těmito výroky, byť byly nevhodné, ovlivněn a nebo nemám žádný vliv na vyšetřování kauzy CASA, proto jsem o tom nenapsal žádný úřední záznam, protože nejsem účastníkem tohoto trestního řízení, a panu ministrovi jsem to nesdělil vzhledem k tomu, že považuji už rovinu ministra vnitra v tomto okamžiku za rovinu politickou a nechtěl jsem, aby to zůstalo mimo Policii České republiky. Tady jsem to zveřejnil až poprvé na přímý dotaz na tomto bezpečnostním výboru.

Já myslím, že to jsou také jasně prokázaná slova, jsou prokázána stenozáznamem a je evidentní, že to, co se tady snažili někteří dezinterpretovat, že policejní prezident měnil postupně svá slova o tom, že nejdříve šlo o zastrašování a poté už nešlo, se nezakládají na pravdě, a proto si myslím, že je potřeba, abychom mohli dále v tomto zkoumání těchto sporných výroků pokračovat, abychom tuto komisi skutečně zřídili. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Bohuslava Sobotku.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, vždycky když tady na plénu Poslanecké sněmovny v tomto volebním období projednáváme téma zřízení vyšetřovacích komisí Poslanecké sněmovny, tak se jako opozice setkáváme s paušálním tvrzením poslanců vládní koalice o tom, že zřizovat vyšetřovací komise je vlastně zbytečné, že nikdy žádná vyšetřovací komise nic nevyšetřila, že to je pouze plýtvání časem a že to je pouze plýtváním finančními prostředky. Já si myslím, že by každá politická strana měla myslet také na to, že jednou bude v opozici a že možná argumenty, které používá dnes, budou příště použity proti ní. A já myslím, že není jenom budoucnost, ale je také minulost. A já si vzpomínám na to, že v minulých volebních obdobích, když byla ODS v opozici, tak ODS přicházela s návrhy na zřízení parlamentních vyšetřovacích komisí a vedli jsme tady o tom na plénu Poslanecké sněmovny debatu. A dokonce si vzpomínám na to, že i pan ministr financí Kalousek, o kterém tady dnes je a ještě určitě bude řeč, byl sám předsedou jedné takové vyšetřovací komise, kterou zřídila Poslanecká sněmovna. Týkala se tehdy kauzy zásahu v Investiční a Poštovní bance, který provedla Zemanova menšinová vláda. Tehdy se pan ministr, tehdejší poslanec, Miroslav Kalousek také velmi rozčiloval nad faktem, že došlo k tomuto zásahu, a patřil mezi poslance, kteří byli nespokojeni s tím, jakým způsobem se zachovala tehdejší vláda Miloše Zemana, a patřil mezi poslance, kteří prosadili zřízení této vyšetřovací komise. A já si myslím, že vyšetřovací komise je skutečně standardním nástrojem parlamentu v demokratické zemi a že bychom v žádném případě neměli jakýkoliv návrh na zřizovací vyšetřovací komise smetat ze stolu s tím, že to není potřeba, že je to vlastně zbytečné, protože dříve nebo později by vlastně někdo mohl říci, že je zbytečný parlament, jestliže se postupně připraví o všechny nástroje, kterými by měl kontrolovat činnost vlády a činnost většiny.

A chci také připomenout, že Poslanecká sněmovna není jenom vládní většina. Chci také připomenout, že Poslanecká sněmovna je i menšina, je i opozice a že i opozice plní v demokracii svoji roli. Není možné opozici trvale bránit v tom, aby v demokracii svoji roli plnila. A my ji mimo jiné dnes tady v tuto chvíli plníme tím, že navrhujeme zřídit tuto vyšetřovací komisi.

Já si myslím, že bychom tady teď nestáli, kdyby nedošlo k určitým jevům, ke kterým ale došlo v jiné posloupnosti. A já myslím, že je potřeba se také k tomu vrátit, co se tady vlastně stalo. Ten výsledek je hrozný. Výsledek je hrozný, a když si představíte, co si lidé čtou v novinách v těchto dnech, co si myslí, když se dívají na televizi, když hlavní informací v televizních zprávách jsou veřejné hádky mezi ministrem a policejním prezidentem, kdy se v přímém přenosu ministr vlády a policejní prezident vzájemně obviňují ze lži, kdy jeden proti druhému tady vyťahuje důkazy a

snaží se toho druhého porazit a udělat z něho lháře, lháře proradného – jaký je to obrázek vlády. Jaký je to obrázek státu, který se tady v tuto chvíli vytváří.

Já se obávám, že to je věc, která se neděje jen tak. Ona se prostě děje proto, že ten, kdo by měl jednat, nejedná. Jsem přesvědčený o tom, že jednat by měl předseda vlády, předseda vlády Petr Nečas. A obávám se, že tuším, proč nejedná. Obávám se, že nejedná proto, že se mu koneckonců hodí to, že Miroslav Kalousek se diskredituje tímto způsobem permanentních útoků na práci policie. To se nepochybně Petru Nečasovi může hodit, protože on je předseda ODS, není jenom předseda vlády, a v tuto chvíli upřednostnil zájem předsedy Občanské demokratické strany. Prostě se mu hodí, že se mu hlavní soupeř na pravici diskredituje a oslabuje. Pan Miroslav Kalousek není předseda TOP 09, ale je její ideový autor, její organizační zázemí, je to člověk, který tu stranu ve skutečnosti vytvořil, a do značné míry lze říci – bez urážky ke všem ostatním členům TOP 09 – , že s panem Miroslavem Kalouskem TOP 09 stojí a padá. A my tady máme za několik měsíců krajské volby a možná se premiérovi hodí oslabování TOP 09, ke kterému dochází na základě kauzy CASA v těchto týdnech.

Druhý důvod, proč se obávám, že předseda vlády nekoná, ačkoli by konat měl, je zájem na změně v osobě policejního prezidenta. Je to absurdní a paradoxní situace. Pokud si uvědomíme, že za vlády Petra Nečase došlo k odchodu bývalého policejního prezidenta, že to byla vláda Petra Nečase, která jmenovala, za vlády Petra Nečase byl jmenován tento současný policejní prezident, že to byla Topolánková vláda, ve které seděl jak premiér Nečas, tak ministr financí Kalousek, která předložila zákon, byl to tehdy zákon, který předložil ministr vnitra Langer, ve kterém se definovaly podmínky pro jmenování a odvolávání policejního prezidenta. Takže pravice si tady prosadila zákon, který definuje podmínky pro jmenování a odvolávání policejního prezidenta, pravicová vláda si tohoto policejního prezidenta vybrala a v tuto chvíli předseda pravicové vlády volně připouští útoky na tohoto policejního prezidenta. No proč to asi dělá? Pravděpodobně už mu nevyhovuje. Pravděpodobně jejich vztahy ochladly do té míry, že si premiér připouští, minimálně připouští, možná i připravuje výměnu v osobě policejního prezidenta. Byť samozřejmě zákon je striktní, tak jak ho prosadil ministr Langer v minulém volebním období, a vláda nemá příliš mnoho možností, aby ze své vůle policejního prezidenta vyměnila, a já si myslím, že pro ústavní systém a nezávislost policie je to určitě dobře.

Takže jsou tady dva důvody, proč premiér nekoná. Jsou to v zásadě důvody stranické a jsou to v zásadě důvody mocenské. Ale to, že premiér v této věci nekoná, je současně ta hlavní příčina v marasmu, do kterého jsme se dostali.

Já si pamatuji kauzu Čunek. Přece víte, že ta kauza strašně poškodila českou justici. Vedla k výrazné politizaci toho, co se děje a dělo na státním zastupitelství. A přece prvotní příčinou a rozbuškou té kauzy byl fakt, že vicepremiér vlády, ačkoliv byl trestně stíhán, z vlády neodešel sám. A tehdejší předseda vlády neměl sílu ho odvolat, protože by vláda pravděpodobně padla. Čili to byla ta rozbuška celé kauzy Čunek a té katastrofy, která potom postihla v souvislosti s kauzou Čunek českou justici. Byla to strašná eroze důvěry nejen ve vládu tehdejšího premiéra Topolánka, ale také ve fungování justice jako takové.

Já se obávám, že premiér Nečas opakuje stejnou chybu. V zájmu svých politických a mocenských cílů nezasáhl do této kauzy, tak jak by zasáhnout měl. Přece nebyl jenom tento telefonát, o kterém tady dnes vedeme debatu. Přece byly i kontakty mezi ministrem financí a vyšetřovatelem kauzy CASA. Přece bylo velmi silné prohlášení předsedy vlády, kdy předseda vlády řekl, že kdyby totéž, co udělal ministr financí vůči vyšetřovateli kauzy CASA, udělal kterýkoli jiný člen vlády, že by ho odvolal. A také premiér tehdy řekl, pokud si dobře vzpomínám, že upozornil všechny ministry, tedy včetně ministra financí, aby se vyvarovali jakýchkoli podobných kontaktů s příslušníky Policie České republiky. To znamená, že premiér varoval členy vlády, a poté došlo ke kontaktu, o kterém tady dnes vedeme řeč. Ačkoliv premiér avizoval, že je připraven sáhnout k personálním změnám ve vládě, pokud by se něco takového odehrávalo, tak nečiní a nekoná. A podle mého názoru tu krizi touto svojí nečinností dále prohlubuje. A my jako Česká republika díky této nečinnosti začínáme připomínat banánovou republiky někde ze Střední Ameriky. A vláda ztrácí dále důvěru – to by mě tolik nemrzelo –, ale tady klesá důvěra ve stát, tady klesá důvěra v celý náš ústavní systém a to je věc, na které by mělo záležet nám všem. Je to prostě velký střet zájmů, ze kterého zatím vláda nevyšla dobře.

Když jsme tady mluvili o kauze CASA, tak přece víte, že tuším pět současných členů vlády sedělo i ve vládě Mirka Topolánka, když se tam hlasovalo o pořizování letounů CASA. Já si myslím, že všech těch pět členů vlády by mělo být velmi opatrnými, aby se nedopustili čehokoli, co by mohlo znamenat a mohlo být interpretováno jako ovlivňování vyšetřování. Prostě tady existuje potenciální střet zájmů a členové vlády, kteří seděli ve vládě Mirka Topolánka, by se v tomto skutečně měli chovat velmi opatrně. A myslím si, že do takového chování rozhodně nepatří komunikace s orgány Policie České republiky, s orgány činnými v trestním řízení. Já myslím, že se nikdo nemůže divit dnešní situaci, v tom, jak vypadá dnes Česká republika, že opozice podporuje návrh na zřízení takovéto vyšetřovací komise. A nikdo se nemůže divit české sociální demokracii, že je připravena vznik takovéto vyšetřovací komise svými hlasy podpořit.

Děkuji. (Potlesk poslanců klubu ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. A zeptám se... Dále se hlásí paní kolegyně Klasnová a pan kolega John. Prosím, paní kolegyně Klasnová.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, musím říct, že jsem ohromena listinnými důkazy, které předložil ministr financí Miroslav Kalousek. Já jen nevím, proč je nepředložil už na bezpečnostním výboru v pátek, na bezpečnostním výboru, kterého jsem se účastnila, a proč mediálně jejich existenci nám sdělil až dnes ráno.

Mě dále udivuje síla argumentů Miroslava Kalouska. Co dokazuje to, že proběhla nějaká korespondence mezi policejním prezidentem a Ministerstvem financí, co se to týká nákupu passatů? Co dokazuje to, že telefonát, který se stal o dva měsíce – minimálně dva měsíce – později, se týkal právě nákupu policejních vozů Passat. Já nic, žádnou podobnost v tom nevidím.

A hlavně, připomeňme si, že to byl Miroslav Kalousek, kdo volal policejnímu prezidentovi. Byl to sekretariát Miroslava Kalouska, který sháněl mobilní telefon právě na policejního prezidenta Lessyho. Tak to pan Miroslav Kalousek volal policejnímu prezidentovi: "Petře Lessy, nechceš si se mnou popovídat o těch passatech, jestli jsem si to ještě po těch dvou měsících nerozmyslel?" Velmi nepravděpodobná konstrukce, ale budiž, jsme v rovině tvrzení proti tvrzení. Nicméně mediální výroky i výroky zde na plénu Poslanecké sněmovny, které jsme všichni slyšeli, nasvědčují tomu, že skutečně tady ministr financí se vyjadřuje velmi nestandardně na adresu policie a velmi nestandardně se chová v případě vyšetřování nákupu letounů CASA a velmi zvláštním způsobem a hlavně zvláštním slovníkem se zastával, a prokázal tak myslím opravdu medvědí službu své kolegyni Vlastě Parkanové.

Myšlím, že otázka nezní, zda pravdu má Kalousek, anebo policejní prezident Lessy. Nejde o spor dvou pánů, ale o dělbu moci. A v demokratickém státě... zkrátka to vláda možná nerespektuje a je možné, že se dopouští zásahu do nezávislého policejního vyšetřování. Z toho důvodu si myslím, že je zcela správné, že opozice trvá na zřízení vyšetřovací komise.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď ještě prosím o slovo pana poslance Radka Johna, též s přednostním právem.

Poslanec Radek John: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si myslím, že pan ministr financí Kalousek předložil důkazy proti sobě. Já si myslím, že předložil důkazy, že tak, jak to

říká on, to nemohlo být. A to z tohoto důvodu. Na vládě to vypadá tak, že strýček Skrblík je ten nejmocnější. Tomu se všichni klaníme, před ním všichni klečíme, on nás všechny trestá tím, že sníží počet resortů nebo nařídí vázání nebo sníží střednědobé výhledy. A my všichni v čase se snažíme nezlobit pana ministra Kalouska, aby nás nezlikvidoval tím, že škrtne v resortu tolik peněz, že ten resort se proti ministrovi vzbouří. Všichni to víme, všichni to umíme.

Pan policejní prezident Lessy se v lednu pokusil získat ještě nějaké peníze, je to platný pokus, a věděl dobře, že to má udělat přes ministra vnitra. Jak jinak? Proto napsal v lednu dopis ministrovi vnitra, který pak psal panu ministrovi Kalouskovi. V květnu se pan Lessy dozvěděl, že Kalousek nedá, a já jsem to zažil také, že Kalousek nedá, a řekl jsem si, nebudu se před ním dál plazit, zařídím si to jinak, co bych se ponižoval každý týden.

Takže pan Lessy si v květnu řekl: Skrblík nedá, je to vyřízeno. A teď čím se usvědčil pan ministr financí? Pan ministr financí, představte si, který tady budoval státní aparát, který tady stvořil celou tu mašinerii na veřejné zakázky, který to umí, který je technokrat moci, říká najednou panu policejnímu prezidentovi "napište mi dopis"? Pan policejní prezident mu má napsat dopis? Vždyť se to dělá přes ministra vnitra! A dokonce pan policejní prezident Lessy, který dobře ví, že dopis policejního prezidenta nic neznamená, ten nic nenamítá? To je zajímavé. Ale to nejšílenější – představte si, že Kalousek neví, že v resortu žádá ministr vnitra o peníze, a poradí mu to během dvaceti let nějaký úředník. Ten Kalouskovi řekne: prosím tě, to nejde, to musí udělat ministr vnitra! Tak Kalousek si vzpomene, pane bože, a volá znovu Lessyho: prosím vás, vy ne, vy mi nic nepište, ať mi to napiše ministr vnitra. Věříte tomu někdo? Jenom blázen! (Potlesk poslanců VV.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se, jestli ještě někdo chce vystoupit v rámci schvalování pořadu této schůze. Pokud ne, tak budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 43. schůze Poslanecké sněmovny, tedy o návrhu, který nám byl písemně předložen. Ještě sdělují, že mi byla doručena omluva paní poslankyně Jany Suché, která se omlouvá ze zdravotních důvodů z dnešního jednání.

Rozhodneme tedy o návrhu pořadu 43. schůze. Ještě je zde žádost o odhlášení. Odhlašuji vás tedy všechny a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Rozhodneme v hlasování, které ponese číslo 2. Zahajují toto hlasování a táží se, kdo souhlasí s návrhem pořadu této 43. schůze. Kdo je pro návrh pořadu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 2. Přítomno 178, pro 88, proti 89, tento návrh přijat nebyl. – Paní poslankyně Černochová se hlásí? Ne, nehlásí. – Takže pořad schůze nebyl schválen.

Tím končím 43. schůzi Poslanecké sněmovny.

Je 15 hodin 34 minut. K další schůzi, tedy ke schůzi 44., se sejdem v 15.45.

(Schůze skončila v 15.35 hodin.)